

Hovedkontor
PRINSENSGT. 7" · OSLO
Telefoner: 25204 · 21376

Opfordring

til

Nasjonal samling.

AV
VIDKUN QUISLING.

Følgende kjensgjerninger er for-
ledningen til denne opfordring:

1. Den økonomiske, sociale og politiske utvikling i vårt land gir anledning til alvorlig bekymring, berører direkte enhver nordmanns eksistens, og kan bli avgjørende for le vårt folks fremtid.

2. Hver dag som går med det nuværende styre og stell betyr en videre forarmelse av vårt samfund og av den enkelte, med en social og økonomisk katastrofe, ja politisk utslettelse, som endelig resultat. Og dog har vi i virkeligheten anledning til å legge om vårt samfunds-system på en sådan måte at nettopp de nuværende vanskeligheter kan danne grunnlaget for en snar overgang til fremgangsrik utvikling.

3. Med det nuværende partivæsen er imidlertid utelukket å opnå den kursendring i politikken som er en nødvendig forutsetning for den økonomiske og sociale gjenreisning og nyordning som må komme.

4. De store gamle partier har uttømt sin oppgave i forgangne forhold. De er alle, mer eller mindre, klassepartier. Ingen av dem har

evnet å samle vårt folk om spørsmålet social ening, som er det viktigste politiske spørsmål i vår tid. De er ved hele sin oppbygning og sine tradisjoner og gjennom sine tillitsmemns innsats hittil, så innkapslet i det gamle at en tilstrekkelig omlegning innenfra er ugjorlig. De bærer dessuten alle sin del av skylden for vår nuværende misère. De har også av den grunn ikke forutsetningen for å anvise veien for den reformasjon som nu kreves.

5. Bondepartiet er et forholdsvis nytt parti. Det er ikke i den grad som de andre partipolitiske partier bundet av partitradisjoner. Men i sitt navn, og ikke i liten utstrekning i sin politikk, er det et klasseparti. Og det er uvillig til å opta oppgaver som et landsparti. Det har programforpliktet sig til en rekke saker av nasjonal betydning og til å løse bondens krise. Men det har ikke hatt den indre kraft til å gjenføre disse oppgaver. Bondens sak likeså litt som den nasjonale sak kan føres frem fra en enkelt klassens standpunkt og gjennom partipolitikk. Det kan bare skj-

ved en nasjonal samling som med full forståelse av bondens og landbrukets grunnleggende betydning for det hele, sammenfatter de nasjonalt innstilte fra alle stender og lag i det norske folk.

6. Erfaringen viser imidlertid at det er en illusjon å vente sig gunstige resultater av en samling i kompromissets tegn mellom de nuværende borgerlige partier også uten om det at det liberalistiske venstres politiske syn er sterkt marxistisk anstrøket. Forøvrig har venstre vært uvillig til å delta i en samling uten at arbeiderpartiet er med.

7. Høire med frisinne folkparti og bondepartiet tilsammen vil ikke kunne opnå noget absolutt flertall ved høstens valg. Den politiske utvikling vil således — hvis intet gjøres — fortsette på den samme uhellsvangre måte som før. Situasjonens nøkle i Stortinget vil fremdeles ligge i lommen på folketribuner som bærer kappen på begge skuldre.

8. Det som det derfor fremfor alt gjelder om nu, er å vinne tilhengere for en bestemt samfunds-

bevarende politikk fra de mange partiløse (¼ av vælgerne stemte ikke ved siste valg) og fra partiene til venstre. Det gjelder at tungen på Stortingets vektskål dannes av en gruppe med rene sterke linjer, og bevisste byggende mål. Da den nuværende partigruppering i Stortinget er ca. 70 borgerlige mot 80 av venstre og arbeiderpartiet kreves dertil at ved høstens valg alt settes inn på å erobre de få plasser som er nødvendig for å opnå et sikkert samfundsbevarende flertall til støtte for en positiv nasjonal politikk.

9. I slike stormfulle tider som vi nu er gått inn i, er det nødvendig å ha en kampdyktig politisk organisasjon med positive ideer, som i slagkraft kan måle sig med marxismen og er i pakt med fremtiden. Slik som det nu er, monopoliserer revolusjonspartiene folkets trang til fremskritt og til politisk og social nyorientering. I den borgerlige døgnpolitikk finnes ikke engang antydning til forsøk på å se problemene i sammenheng og overensstemmende med tidens og nødens krav. Det eneste som gjøres er spredte tiltak som ikke rekker ut-

over det som er nødvendig for å holde det gående på en slags vis fra dag til dag.

10. Den politiske grunnstemning i vårt folk idag er lede over partipolitikk; en voksende uro og usikkerhet for fremtiden; mistrostrøstighet over de knugende skatter og gjeldsbyrder; forbitrelse over de meningsløse arbeidskonflikter og fagforeningstyrannei, over den bolsjevikiske og rabulistiske ånd som støttet av fremmede makter brer sig i våre bygder og byer; over de konservatives mangel på innsats og de liberales tveetydige spill med landets og dets borgeres skjebne. Ved siden av bonden som drives fra gård og grunn står tusener av arbeidsløse ungdom. Det norske folk er i virkeligheten kommet til en skillevei hvor valget er så skjebneavgjørende som aldri før i dets historie.

Når situasjonen er slik, er folket nødt til å finne tilbake til sig selv og til grunnlaget for sin kraft. Den eneste farbare vei ut av uføret er resolutt å oppta arbeidet for en åndelig og nasjonal vekkelse og samle alle de krefter som har den samme positive innstilling, i en aktiv nasjonal og sosial bevegelse på tvers av partiene.

Denne bevegelse skal ikke være noget parti i samme betydning som de partipolitiske partier. Men en bevegelse utenom partiene, en organisert reising, hvor bonde, arbeider og borger kan finne hverandre og samles om løsningen av de felles, nasjonale oppgaver. Det gjelder en nasjonal konsentrasjon av spredte viljer og krefter.

NASJONAL SAMLING.

Det er denne bevegelses mål, ikke å splitte, men å samle, og tvinge igjennom en konstruktiv krisepolitikk. Bevegelsen vil samarbeide med alle nasjonale og sociale krefter i landet og stille egne kandidater ved hostens valg i de kretsene hvor den anser det formålstjenlig. Som en konsekvens av dens oppgave, å samle, ikke splitte, er den beredt til å gå i listeforbund med bondepartiet, høre, det frisinnde og det radikale folkeparti. Den vil søke, sammen med disse partier å sikre et samfunnsbevarende og nasjonalt innstillet flertall i Stortinget, således at på det grunnlag kan dannes en nasjonal regjering, som virkelig kan gjen-

nemføre en byggende nasjonal politikk.

**II
DET NASJONALE SAMLINGS-PROGRAM.**

For å skape et maktgrunnlag, og derigjennom mulighet for organisasjon av en regjering som arbeider godt, må man vite hvad man vil. Det kreves et helt gjennomtenkt og konsekvent program som folket vil eller må anerkjenne.

Utgangspunktet for et sådant frigjort program kan bare være dette: På den ene side at det norske folk skal skjønne at det må bygge på folke-ett og jord, på vår nordiske folke-etts kulturbærende og skapende idéer — ære, frihet og plikt — og på et åndelig, nasjonalt og sosialt livssyn med forståelse av hver enkelts verd og muligheter innenfor samfundets ramme. Vi må finne igjen røttene til vår kraft og gi dem nytt liv. Folkeånden må reises og renses.

På den annen side er det hensynet til de endrede livsvilkår som er skapt ved vitenskapens utvikling og den moderne teknikkens enorme ydelse. På dette dobbelte grunnlag må vi stakte ut de nye politiske fremgangslinjer. Bare en slik bevegelse favner så vidt og dypt at den kan føre vårt folk velberget gjennom disse nøds- og fødselstider.

Hvad angår selve de bestemte programposter så gjør det moderne livs mangfoldighet det nær sagt umulig å medta i et program alt det som tiden og den nuværende krisetilstand krever. Det gjelder å finne årsakene til den øyeblikkelige hemning av vårt samfund og fjerne disse. Det gjelder å sette de rette, skapende mål, å samle sig om det vesentlige og underordne det som er underordnet. Ved en omhyggelig gjennomgåelse av problemene vil oppgavene for et aktuelt arbeidsprogram naturlig grupperes sig om fem hovedpunkter som omfatter det vesentlige og som også kan tjene til retnings for alt det øvrige. Alle disse fem punkter er diktert av forholdene som uomgjengelig nødvendige og fundamentale arbeidsoppgaver for en ærlig og positiv norsk politikk idag. Og når vi setter op disse punkter, er det meningen at den Nasjonale Samling i hele sitt politiske virkehevder og gjennomfører uavkortet de linjer som den er gått inn for. Gjeningene er de avgjørende, ikke valglofter.

**FØRSTE HOVEDPUNKT:
ET NASJONALT EIKSSTYRE.
STATSPOLITISK FORNYELSE.
SLUTT PÅ FAGFORENINGS-
TYRANNIET OG ALLSLAGS
OMVELTNINGSKOMMUNISME
I NORGE.**

En sterk og stabil styremakt (en nasjonal regjering) som uavkortet håndhever lov og rett, opprettholder rikets beståen og anseelse, og setter alt inn av vilje, makt og midler for å gjenreise landet og skape en rettfærdig social og økonomisk nyordning over alle klasseinteresser, men som er avlastet for ikke-politiske gjøremål som ligger utenfor statens kompetanse og hvor overdrevene statsinngrep bare hemmer utviklingen.

Folkerepresentasjonen utfylles med direkte målmenn for organisasjons- og næringslivet som gis rimelig innflytelse på rikets styre (næringssting). Korte stortingsseksjoner, oppløsningsrett og referendum. Nasjonalforsamlingens oppgaver innskrenkes til det som er fastsatt av grunnloven.

Statsapparatet rasjonaliseres; kommunenes administrasjon og finanser underkastes en samlet gjennomgåelse og revisjon, og statens tilsyn skjerpes.

Forbud mot de revolusjonære fagorganisasjoners arbeidsmonopol og deres beskatning av norske arbeidere for revolusjonære formål. En lov om frihet til å gi arbeide og ta arbeid, og en effektiv lov mot boikott og blokade. Det ryddes helt op med den marxistiske omstyrtningsbevegelse og settes en stopper for videre revolusjonært undergravningsarbeid ved nødvendig supplerer av vår lovgivning. Nasjonalt og sosialt innstillede menn og ungdom inn i norsk politikk og norsk administrasjon.

**ANNET HOVEDPUNKT.
ORDEN I PENGESTELLET OG
I DE OFFENTLIGE FINANSER.
AVVIKLING AV GJELDSCRISEN.**

a) Planmessig sanering av de offentlige finanser gjennomføres (finansplan). Balanserte budgetter tilpasset etter vårt lands minskede evne til å bære offentlige utgifter. Sterk reduksjon av skattene, målet: Stat- og kommuneskatt sammenlagt skal ikke overskride 10 prosent (10 prosent samskatt). Den skatt som under overgangstiden inntil dette mål er nådd, må innkreves utover ti prosent betegnes som „ekstraordinær“. Denne ekstraordinære skatt skal ved stadige reduksjoner bringes til å forsvinne innen et begrenset antall år.

b) Et rasjonelt pengesystem, stabilisert på et nivå som de grunnleggende næringer er tjent med og med tilstrekkelig tilgang på stabile og billige penger. Således at virkningene av de senere års deflasjonspolitikk såvidt mulig oppheves. Men at det på den annen side er sikkerhet mot ukontrollert inflasjon og betryggelse av spares reserver innskudd. Ingen flere banker må tillates å innstille.

I overensstemmelse hermed bør vår krone midlertidig søkes stabilisert på 25 i forhold til pund sterling. Samtidig må tas de nødvendige skritt for å hitføre et prisnivå som svarer hertil ved de pengetekniske midler som Finansdeparte-

mentet og Norges Bank er herre over. Når forholdet således er ordnet, må pengene holdes så stabile i verdi som det står i menneskelig makt. Den slags manipulasjoner som har vært drevet med pengenes verdi i forhold til varer og arbeidssydelse siden verdenskrigen, må ikke mere finne sted. Kronens endelige stabilisering i forhold til utenlandske valutaer må utstå inntil disse valutaer er endelig stabilisert etter kjøpekraft-nivået i vedkommende land.

(c) Avvikling av gjeldskrisen på grunnlag av realverdier og deres avkastningsevne.

Ovennevnte pengepolitikk vil gi en delvis, om enn ikke hel løsning av gjeldskrisen. Derfor må ved siden herav i den utstrekning som er nødvendig, bønder, småbrukere og fiskere ved begrenset moratorium og ved en effektiv utvidelse av lånekassene og deres virksomhet i forbindelse med gjeldsettelse ved regulerte aktorder, bli kvitt den umulige økning av pantegjelden som bygdefolket — livsgrunnlaget for stat og samfund — er blitt urettferdig påført ved deflasjonspolitikken.

Pengene skal tjene arbeidslivet, omsetning og produksjon, ikke omvendt. Produksjonslivet må slippe med så liten rentetyngsel til lånekapitalen som mulig, og vareformidlingen fra land til by gjøres lettere og billigere. Når staten ledes på lang sikt, kan den også gjenneføre det som burde være dens oppgave: I gode tider å legge midler tilside for bruk i de dårlige. I dårlige tider å bruke sine midler til å bidra til å holde arbeidslivet igang.

**TREDJE HOVEDPUNKT.
PLANLEGGING OG SAMARBEID
I NÆRINGSLIVET. HOJNING AV
DEN NASJONALE PRODUKSJON
OG BEDRING AV MASSESNEES
KAR. ARBEID FOR ALLE.**

Vårt program går ut på at staten verner om rettssamfundet, sikrer en utstrakt frihet for personlig tiltak og eiendomsrettens ukrenkelighet, frihet til arbeid og indre fred i samfundet; at den bringer orden i pengestellet og i de offentlige finanser og derigjennom balanse mellom produksjonsomkostninger og priser, får skattene ned og øker næringslivets konkurranseedyktighet hjemme og på utlandet. Derved fatter samfundets borgere tillit til fremtiden og våger å arbeide på lang sikt, og staten på sin side tilrettelegger ved disse midler på beste måte grunnlaget for en gjenreisning av næringslivet og for avhjelp av arbeidsløshet, og skaper en gunstig atmosfære, hvori næringslivet kan utvikle sig.

Men utover dette krever det moderne livs utvikling økonomisk forutsæenhet i nasjonal målestokk, nasjonal planlegging og samarbeid etter vitenskapelige arbeidsmåter. Staten må efter de beste fagmenns råd — uten å hemme næringslivets frihet og frie private tiltak — legge en virkelig plan i arbeidet for å utnytte landets ressurser og regulere og hjelpe om næringslivet med et lønnsomt jordbruk som grunnlag. Den må på den måte sørge for plan i produksjonen, tilrettelegge forholdene for ny beskjeftigelse av ledige og vanskeligstillede og for en god og

Jøvn økonomisk fremgang for alle næringer uten tilbakeslag og med lange mål for øie. Det må skapes et organisert samvirke mellom de forskjellige økonomiske interesser mest mulig selvstendig under statens kontroll, et rasjonelt samarbeid mellom bedriftene innen de forskjellige næringer og mellom disse innbyrdes, og sikkerhet for bedriftens kontinuitet og samfundsgavnlige utnyttelse. De rike evnene i hele folket må løses og nyttes ut med kvalitetsproduksjon, større maskinbruk, videnskapelige arbeidsmåter, samarbeid etter faste aner og med å bruke alle naturrikdommene våre, kort sagt med mer åndskultur i næringslivet.

Ved statens foranledning utarbeides og iverksettes en nasjonal, flerårig plan for å gjennomføre bestemte nasjonale arbeidsoppgaver. Bl. a. store kommunikasjonsarbeider, og en landsplan for nydyrking med det mål for øie, sammen med øket korntrygg å sette landet snarest mulig istand til å brødfø sig fra egen jord. Statsjord utparselleres vederlagsfritt til nye selveierbruk; jordlovgivningen revideres i overensstemmelse med ødeløvens prinsipper.

Innførelse av arbeidstjeneste (økonomisk verneplikt) for unge menn for å fremme solidaritetsfølelsen og heve aktelsen for ethvert ærlig arbeid.

FJERDE HOVEDPUNKT. ORGANISASJONEN AV DET SOCIALARISKE SAMFUND. KLASSEKAMPENS OPHØR (SOCIAL ENING).

Staten må umuliggjøre klassekampens egentlige virkemidler ved positive tiltak som fjerner årsakene til den sociale ufred, nemlig:

- a) ved lovmessig å innordne fag- og næringsorganisasjonene i forhold til staten. Ingen faglag av arbeidere eller arbeidsgivere må få optre på fagets vegne for statsmaktene har legalisert laget og lagsstatutene,
- b) ved å lovfeste arbeidsgivers og lønnsinntagernes rettigheter og ikter mot hinannen og likeoverfor samfundet (en arbeidets lov),
- c) ved å finne former for arbeidernes og funksjonærers adgang til å bli medeiere i kapitalen og for å øke deres individuelle selvfølelse og oppdrift.

Folketrygd for det nye solidariske samfund etter forretningsmessige prinsipper. Ved siden av en

sterk, fri og selvstendig bondestand skal staten styrke middelstanden (samfundets ryggrad) og hjelpe den frem; verne om familieinstitusjonen og skape trygge vilkår for gode norske hjem.

Vern om folke-etten, reising av folkets åndelige, moralske og fysiske kraft; arvelig belastede forbryteres og andre mindreværdiges adgang til å sette etterkommere inn i verden hindres. Adgangen til å stifte familie lettes for de verdifulleste befolkningsselementer. Den offentlige forsorg skal ordnes etter felles prinsipper for det hele land, og socialt og økonomisk sundt.

Ungdommen skal ha jevn gode utgangsvilkår så langt råd er. En mer effektiv skoleutdanning på kortere tid og med mer tanke på karakterdannelsen og det praktiske livet. En samlet undervisningsplan bygget på differensiering og med det mål for øie å bringe enhver på den plass han i forhold til sine evner har krav på. Lettere vei for dyktige og øvnerike til å ta sig frem. Lønn etter dugelighet.

FEMTE HOVEDPUNKT. EN BESTEMT NASJONAL VILJE I VÅR HANDELSPOLITIKK OG VÅR UTENRIKSPOLITIKK OG ET EFFEKTIVT FORSVAR.

føret med arbeidet for en bedre verdensorganisasjon og for den fredelige fremgang i verden.

Den folke-ett som vi tilhører, er i Europa sterkest representert — foruten i det øvrige Skandinavia — på de britiske øier og i det tyske rike. En selvfølgelig konsekvens av dette forhold vilde det være om disse tre grupper, den nordiske, den britiske og den tyske, søkte frem til former for en blokkdannelse — et Nordisk Forbund — med felles myntunion, med hel andre frihandel, og med en felles tollpolitikk som hadde som mål å trekke andre land og maktgrupper inn i det nordiske frihandelssystem.

En sådan blokkdannelse vilde i langt høiere grad enn noen annen maktgruppering, og i langt høiere grad enn Folkeforbundet, kunne skape garantier for en varig fredelig verdensutvikling. Veien til den organiserte menneskehet går gjennom en sam-ening av den store nordiske folke-ett. Samtidig vil en slik utenrikspolitikk bedre enn noen annen trygge Norges stilling i verden, og til gagn for oss selv og andre skape arbeidsmark der ute for det kraftoverskudd en må regne

med her i landet når våre egne hjelpemidler ikke strekker til.

Det vil være den Nasjonale Samlings mål i sin utenrikspolitikk bevisst å arbeide for dannelsen av et sådant Nordisk Forbund.

III.

Jeg opfordrer positivt tenkende mennesker av alle samfundslag, i og utenfor partiene, arbeidere, borgere og bønder, til å gå inn for det forsonings- og samlingsarbeid som her er foreslått og å tegne sig som medlemmer i Nasjonal Samling. Således som situasjonen utvikler sig, er det plikt for alle til å ta standpunkt til tidens politiske problemer. Det krever både deres egne interesser, hensynet til landet og til kommende slekter. I alle nasjoners liv er det øieblikk, da nasjonen ved samlet innsats kan legge grunnen for lange tiders fremgangsrik utvikling, eller ved likegyldighet og forsømmelse forsømt mulighetene og øde landet for generasjoner fremover, ja, for alle tider. Det norske folk har engang før slitt op sin kraft i indre strid og politisk forsyndelse; hvorefter fulgte en lang tid, hele 500 år, full av nedgang. Sådanne skjebnester gjenlemmer vårt folk nu igjen. Det er forblindelse å tro at dette er noget som ordner sig av sig selv.

De fem hovedpunkter i det Nasjonale samlingsprogram sammenfattes her en gang til. De er:

1. Et nasjonalt riksstyre. Statspolitisk fornyelse. Slutt på fagforeningstyraniet og allslags omveltningsskommunisme i Norge.
2. Orden i pengestellet og i de offentlige finanser. Avvikling av gjeldskrisen.
3. Planlegging og samarbeid i næringslivet. Høining av den nasjonale produksjon og bedring av nasjonens kår. Arbeid for alle.

4. Organisasjonen av det socialariske samfund. Klassekampens ophør (social ening).

5. En bestemt nasjonal vilje i vår handelspolitikk og vår utenrikspolitikk og et effektivt forsvar. Nordisk Forbund.

Det er min overbevisning at en dyktig nasjonal regjering av ansvarelsbevisste og nasjonalsinnede menn med skapende ideer, som ubundet av vanlig partipolitikk, får arbeide for en reising av vårt samfund etter ovennevnte retningslinjer, vil kunne legge grunnen for gode tider for alle i vårt land, og for en ny nasjonal vekst.

Vårt motto er: Fred — Orden — Rettferd.

Vi vil et etisk grunnlag for rikets styre og krever av politikken at den setter sig til opgave å planlegge og lede nasjonens liv.

Vi bekjemper byttepolitikken og de halve standpunkter, splittelsen i partier og klasser,

og alle dem som lever av en sådan splittelse.

Vi krever et offentlig liv som er høiest i sin holdning, renselig i sitt virke. Et demokratisk elitestyre.

Vi vil rydde av veien marxismen og fagforeningstyraniet, fordi vi vil ha ordentlige arbeidsforhold i landet og fri de norske arbeidere fra tvang og tyranni og fra en fremmed og fordervelig lære som ødelegger dem, nasjonen, og oss alle.

Vi vil en nasjonal politikk: det heles vel i alle dets deler.

VI VIL SKAPE ET SAMLET OG NYTT NORGE MED GODE OG RETTFERDIGE KÅR FOR ALLE.

Vidkun Quisling.

Til
NASJONAL SAMLING
PRINSENSGT. 711 · OSLO

Jeg er gjort bekjent med formål og retningslinjer for N.S. og ønsker å tegne mig som medlem av Nasjonal Samling.

Navn.....

Stilling.....
(herr, fru, frk.)

Adresse.....

Sted og datum.....

Årskontingent kr. 2.00 følger vedlagt.

Til
NASJONAL SAMLING
PRINSENSGT. 711 · OSLO

Jeg er gjort bekjent med formål og retningslinjer for N.S. og ønsker å tegne mig som medlem av Nasjonal Samling.

Navn.....

Stilling.....
(herr, fru, frk.)

Adresse.....

Sted og datum.....

Årskontingent kr. 2.00 følger vedlagt.